

Särtryck ur
VÅR FÅGELVÄRLD
Årg. 14 1955 Nr 3

Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1947–1953

(Meddelanden från Falsterbo fågelstation. 3.)

Av

ANDERS ENEMAR

Ringmärkningsverksamheten vid Falsterbo fågelstation 1947—1953

(Meddelanden från Falsterbo fågelstation. 3.)

Av

ANDERS ENEMAR

Då planerna på en fast ornitologisk verksamhet i Falsterbo började taga form, inriktade man sig främst på att sörja för en bevakning av fågelsträcket genom att ordna dagliga observationer under den del av året, då höstflyttningen pågår. Dylika observationer pågingo sedan flera år, innan en fågelstation kunde byggas. Redan från början ansågs det önskvärt, att även ringmärkning av flyttande fåglar skulle upptagas på programmet. Denna del av verksamheten kunde dock endast så småningom realiseras. Under hela den period, som denna redogörelse omfattar, d. v. s. fram till och med säsongen innan fågelstationen kunde tagas i bruk, har ringmärkningsverksamheten därför knappast hunnit lämna försöksstadiet. Falsterbohalvön är stor, och de bästa fångstplatserna ha inte utan vidare avslöjat sig. Dessutom ha de tänkbara fångstplatserna visat en benägenhet att ligga på skilda håll långt ifrån varandra, vilket i hög grad försvårar deras effektiva utnyttjande. Det torde vara mycket svårt, för att icke säga omöjligt, att med måttlig insats av medel och arbetskraft i falsterboområdet komma upp i fångstsiffror i klass med dem på Ottenby fågelstation, där förhållandena äro betydligt gynnsammare. Dock ha de gångna åren lämnat resultat, som dels till fullo motiverar fortsatt arbete med ringmärkning vid Falsterbo fågelstation, dels utlovar större ringmärkningssiffror, om fångstanordningar och fällor utökas och förbättras.

Ringmärkning har ägt rum olika perioder under fem av de sju höstarna åren 1947—1953, nämligen 28.9.—12.10. 1947, 14.9.—10.10. 1949, 4.9.—15.10. 1950, 1.8.—31.10. 1952 och 27.8.—6.10. 1953.

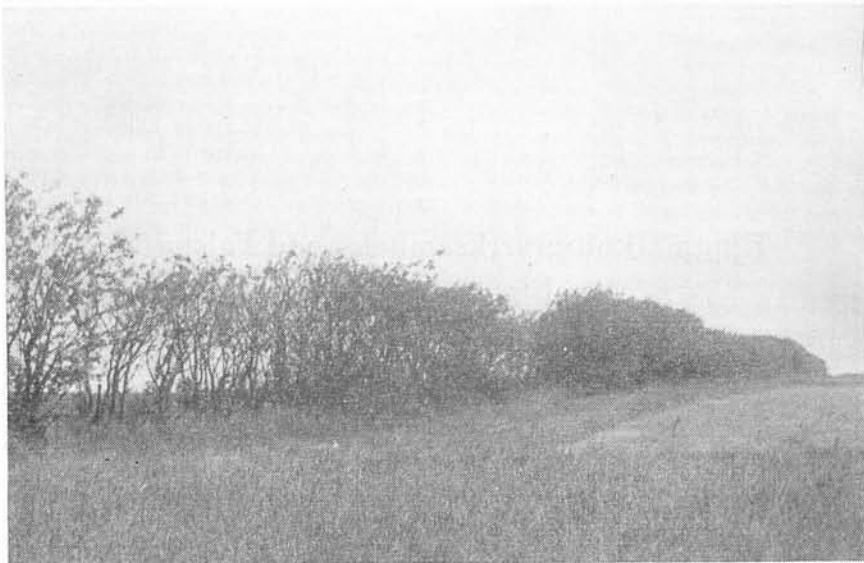

Fig. 1. Den långa oxelhäcken på fälten öster om Skanör, där huvuddelen av de ringmärkta småfåglarna fångats. Foto: A. ENEMAR. (*The Sorbus-hedge in which most of the passerine birds are trapped.*)

Det har ofta varit mycket svårt att skaffa kompetenta ringmärkare. Som en antydning om det allvar, som ligger bakom detta påstående, kan nämnas, att de tre ringmärkningsmånaderna 1952 voro uppdelade på inte mindre än 27 pass, fördelade på 21 ringmärkare. Det säger sig självt, att alltför täta byten påverka resultatet i negativ riktning. Många ringmärkare ha aldrig hunnit att sätta sig in i arbetsuppgiften och komma igång ordentligt, innan de varit tvungna att avbryta. Under sådana förhållanden kändes särskilt starkt behovet av en fågelstation med den dragningskraft, som man hoppades att den skulle kunna utöva på intresserade krafter.

Under de fem säsongerna ha följande personer tjänstgjort som ringmärkare under längre eller kortare tid: S. ANDERSSON, K. BERGHOLTZ, E. BERGSTRÖM, CHR. BLANCK, L. DAHLSTRÖM, A. ENEMAR, A. FREDRIKSSON, A. FRENNESSON, H. FROSTHEDEN, O. GERTZ-HANSEN, G. GILLERFORS, H. GÖRANSSON, G. HOLM, G. ISING, B. JOHANSSON, R. LINDROTH, O. MOHLIN, F. NILSSON, R. NILSSON, B. OLSSON, G. OTTERLIND, G. PETTERSSON, N. RAMBERG, P. RICKLE, K. G. SCHÖLIN, N. TARRAS-WAHLBERG, L. WEDBERG,

A. WINGE, K. G. WINGSTRAND, W. ÄNGERMARK och O. ÖBORN. Många intresserade ha frivilligt hjälpt till med arbetet vid olika tillfällen, t. ex. vid byggande och nedmontering av fällor o. d. Trädgårdsmästare R. NILSSON i Skanör har svarat för en viktig insats i det han gratis ställt erforderliga utrymmen för förvaring av fångstredskapen till förfogande. Naturhistoriska Riksmuseet har hela tiden välvilligt levererat märkningsringar i tillräckligt antal.

Eftersom rovfåglarna svara för en iögonfallande del av dagsträcket över Falsterbo och sätta sin speciella prägel på denna flyttfågel-lokal, låg det nära till hands att tänka sig ringmärkningsverksamheten främst inriktad på just rovfågel. Detta är förklaringen till att det inledande märkningsarbetet höstarna 1947 och 1949 endast förfogade över några enkla slagnät och hökburar. Det har dock visat sig vara ett svårlöst problem att finna ut en metod för fångst av sträckande rovfågel i större skala. Ett ganska gott resultat nåddes med hökburarna hösten 1950, då ett halvdussin sådana voro utplacerade bl. a. på Nabben och i talldungen vid fyren. Större delen av de inalles 49 sparvhökarna fångades då i dessa. Däremot visade tyvärr ormvråkarna ett minimalt intresse för hökburarna, vilket knappast var förvånande, eftersom lockbetet i dessa utgjordes av ett par levande tamduvor. Det var därför med tanke på de talrikt förekommande rastande vråkarna, som ett tiotal slagnät konstruerades och tillverkades på prov hösten 1952. Lockbetet på dessa utgjordes av en finmaskig liten nätbur, innehållande en eller ett par möss. Då en rovfågel lockades att slå till på buren utlöstes fällan. I några fall ha vanliga laboratoriemöss använts, men annars ha burarna försetts med vilda skogsmöss, som allt efter behov lätt fångats med musbur i terrängen. Detta arrangemang har givit ganska goda fångster av tornfalk. Denna art ses ofta stanna till och ryttla över slagnäten, ehuru det långt ifrån är alltid, som anblicken av buren med mössen utlöser det »anfäll», som resulterar i fångst. Någon lösning på problemet att fånga ormvråk ha dessa slagnät dock inte givit. Likaså ha dessa fällor helt negligerats av kärrhökarna. Vissa perioder ha tillfälligt stationära blå kärrhökar dagligen setts stryka jagande fram över fälten med slagnäten och ha ofta bevisligen passerat lågt mitt över dessa, dock utan att ännu ett enda nedslag skett. Slumpartade fångster av ugglor ha gjorts i såväl hökbur som slagnät. Det har då rört sig om hornugglor och jordugglor utom i ett fall, då en tornuggla nattetid slog på musburen

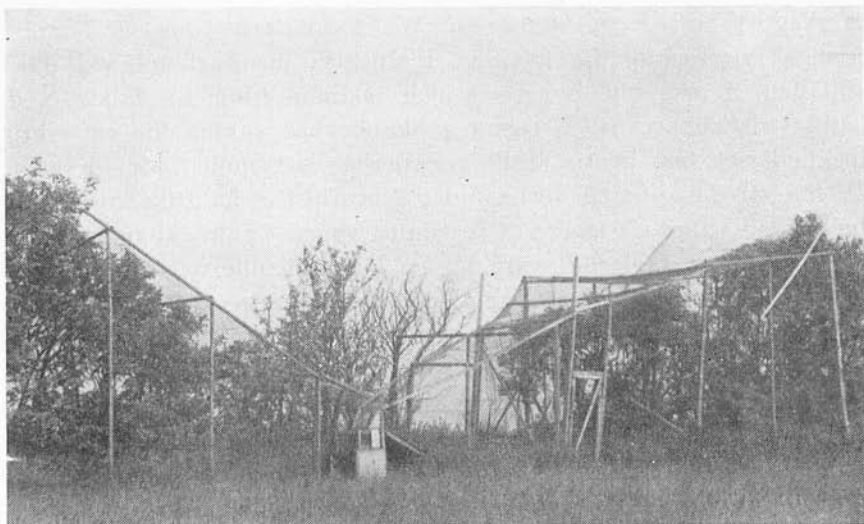

Fig. 2. Småfågelfällan i oxelhäcken. Fällan har som synes en strut åt vardera hållet, av vilka den vänstra mynnar i den högra strax invid uttagsburen. Den inre delen av den högra struten kan stängas till med en skjutdörr. Foto: A. ENEMAR. (*Trap for passerine birds at Falsterbo.*)

i ett slagnät. Hösten 1952 visade t. o. m. varfåglarna en viss benägenhet att slå på musburarna, och inte mindre än fem av de sex exemplaren fångades av denna anledning.

En olägenhet vid fångst av ugglor och rovfågel är att det tycks vara nödvändigt att använda levande lockbete. Fällornas effektivitet sjunker oerhört om t. ex. bulvan eller dött byte användes. Ehuru det levande betet i samtliga fall är helt skyddat mot rovfågeln angrepp kan det naturligtvis ibland fara illa av t. ex. hård väderlek, och folk reagerar i allmänhet ofta mot metoden att använda sådant. Bl. a. med hänsyn härtill användes inte hökburarna hösten 1953. Vad slagnäten beträffar, utgör betningen och skötseln av dessa en ganska omständlig process. För att de skola hållas igång och utnyttjas effektivt, krävs förutom en god portion energi ett speciellt handlag och en färdighet i att fånga och handskas med vilda smågnagare, som man varken kan kräva av eller vänta att finna hos alla i övrigt skickliga ringmärkare.

Först hösten 1950 sattes försöken med småfågelfångst igång. Då byggdes en stor ryssjaliknande fälla, som omfattade sydvästra hörnet av den talldunge, som ligger på fyrplatsen; fyrledningen lämnade

generöst sitt tillstånd för bygget. Även om en hel del småfågel fångades här, visade det sig emellertid, att tallarna voro en smula för höga och för glesa nedtill för att det skulle gå bra att driva småfågeln in i fällan. Av de väldiga mängder fink, som vissa dagar under lågsträck för en kort stund slå ned i tallungen och till vilka vissa förhoppningar knutits, kunde endast några enstaka exemplar fångas. Då småfågelmärkningen återupptogs 1952, flyttades därför fällan och uppmonterades i en oxelhäck, som ligger på fälten öster om Skanör. Häcken ligger helt fritt och är av imponerande längd, närmare 350 m, och var sedan gammalt känd för att hålla rastande småfågel om hösten. Här nåddes också jämförelsevis goda resultat, varför fällan sedan fått stå kvar på denna plats.

De bästa fångsterna i oxelhäcken ha gjorts under rödstjärtarnas sträck. Denna art är den »pålitligaste» av samtliga hittills avverkade säsonger att döma. Med tanke på tillströmningen av småfågel under dagen till häcken är det säkert en nackdel, att denna ligger så ensam och fjärran från de större skogs- och buskmarksområdena på Falsterbohalvön. Sedan häcken »tömts» på förmiddagen, kan det vara ganska lönlöst att driva resten av dagen. Under toppdagarna sker i alla fall en påfyllning, och man kan då se hur t. ex. lövsångarna och framförallt rödstjärtarna komma strykande över de intilliggande fälten längs vallar och dikeskanter med kurs mot oxelhäcken.

Tabell över vid Falsterbo fågelstation ringmärkta fåglar

(Birds ringed at Falsterbo bird station)

Art (Species)	År (Year)					Total- summa (Total sum)
	1947	1949	1950	1952	1953	
Kaja (<i>Corvus monedula</i>)	—	1	—	—	—	1
Skata (<i>Pica pica</i>)	2	7	3	6	—	18
Smalnäbbad nötkråka (<i>Nucifraga caryocatactes macrorhynchos</i>)	—	—	5	—	—	5
Nötskrika (<i>Garrulus glandarius</i>)	—	3	—	—	—	3
Grönsiska (<i>Carduelis spinus</i>)	—	—	—	—	1	1
Hämpling (<i>Carduelis cannabina</i>) ...	—	—	—	2	—	2
Domherre (<i>Pyrrhula pyrrhula</i>)	—	—	—	1	—	1
Mindre korsnäbb (<i>Loxia curvirostra</i>)	—	—	—	—	17	17
Bofink (<i>Fringilla coelebs</i>)	—	—	3	6	8	17

Art (Species)	År (Year)					Total- summa (Total sum)
	1947	1949	1950	1952	1953	
Bergfink (<i>Fringilla montifringilla</i>) ..	—	—	—	—	2	2
Gulsparrv (<i>Emberiza citrinella</i>)	—	—	1	1	1	3
Ortolansparv (<i>Emberiza hortulana</i>) ...	—	—	—	1	—	1
Sävsparv (<i>Emberiza schoeniclus</i>)	—	—	—	3	9	12
Gråsparv (<i>Passer domesticus</i>)	—	—	1	1	—	2
Pilfink (<i>Passer montanus</i>)	—	—	1	7	—	8
Trädpiplärka (<i>Anthus trivialis</i>)	—	—	—	—	3	3
Trädskrypare (<i>Certhia familiaris</i>)	—	—	—	2	—	2
Talgoxe (<i>Parus major</i>)	—	—	6	35	10	51
Blåmes (<i>Parus caeruleus</i>)	—	—	—	37	5	42
Svartmes (<i>Parus ater</i>)	—	—	—	3	177	180
Stjärtmes (<i>Aegithalos caudatus</i>)	—	—	1	3	—	4
Varfågel (<i>Lanius excubitor</i>)	—	—	—	6	—	6
Törnskata (<i>Lanius collurio</i>)	—	—	—	5	—	5
Grå flugsnappare (<i>Muscicapa striata</i>) ..	—	—	1	12	21	34
Svartvit flugsnappare (<i>M. hypoleuca</i>) ..	—	—	1	23	73	97
Liten flugsnappare (<i>Muscicapa parva</i>) ..	—	—	—	1	—	1
Kungsfågel (<i>Regulus regulus</i>)	—	—	209	5	—	214
Gransångare (<i>Phylloscopus collybita</i>) .	—	—	3	6	—	9
Lövsångare (<i>Phylloscopus trochilus</i>) .	—	—	8	194	112	314
Grönsångare (<i>Phylloscopus sibilatrix</i>) ..	—	—	—	—	1	1
Rörsångare (<i>Acrocephalus scirpaceus</i>) ..	—	—	—	2	2	4
<i>Acrocephalus sp.</i>	—	—	—	—	2	2
Härmsångare (<i>Hippolais icterina</i>) ...	—	—	—	4	5	9
Trädgårdssångare (<i>Sylvia borin</i>)	—	—	—	15	6	21
Svarthätta (<i>Sylvia atricapilla</i>)	—	—	—	—	1	1
Törnsångare (<i>Sylvia communis</i>)	—	—	—	43	19	62
Ärtsångare (<i>Sylvia curruca</i>)	—	—	—	6	3	9
Snöskata (<i>Turdus pilaris</i>)	—	—	—	11	—	11
Dubbeltrast (<i>Turdus viscivorus</i>)	—	—	—	1	—	1
Taltrast (<i>Turdus ericetorum</i>)	—	—	24	51	14	89
Rödvingetrast (<i>Turdus musicus</i>)	—	—	2	2	—	4
Koltrast (<i>Turdus merula</i>)	—	—	—	1	—	1
Buskskvätta (<i>Saxicola rubetra</i>)	—	—	—	—	1	1
Rödstjärt (<i>Phoenicurus phoenicurus</i>) ..	—	—	77	529	485	1.091
Rödhake (<i>Erithacus rubecula</i>)	—	—	151	854	160	1.165
Järnsparv (<i>Prunella modularis</i>)	—	—	2	22	14	38
Gärdsmyg (<i>Troglodytes troglodytes</i>) ..	—	—	47	69	10	126
Ladusvala (<i>Hirundo rustica</i>)	—	—	2	—	—	2
Hussvala (<i>Delichon urbica</i>)	—	—	—	1	—	1
Backsvala (<i>Riparia riparia</i>)	—	—	3	—	—	3
Obest. småfågel (<i>Passeriformes sp</i>) .	—	—	—	1	—	1

Art (Species)	År (Year)					Total- summa (Total sum)
	1947	1949	1950	1952	1953	
Mindre hackspett (<i>Dendrocopos minor</i>)	—	—	—	2	—	2
Spillkråka (<i>Dryocopus martius</i>)	—	—	1	—	—	1
Göktyta (<i>Jynx torquilla</i>)	—	—	—	—	1	1
Gök (<i>Cuculus canorus</i>)	—	—	1	—	—	1
Päruggla (<i>Aegolius funereus</i>)	—	—	2	—	—	2
Hornuggla (<i>Asio otus</i>)	1	1	—	6	—	8
Jorduggla (<i>Asio flammeus</i>)	—	2	—	3	—	5
Tornuggla (<i>Tyto alba</i>)	—	—	—	1	—	1
Tornfalk (<i>Falco tinnunculus</i>)	—	2	—	31	16	49
Fjällvråk (<i>Buteo lagopus</i>)	2	—	—	1	—	3
Ormvråk (<i>Buteo buteo</i>)	11	5	2	11	—	29
Ryssvråk (<i>Buteo b. vulpinus</i>)	—	—	—	1	—	1
Sparvhök (<i>Accipiter nisus</i>)	1	5	49	14	2	71
Gråtrut (<i>Larus argentatus</i>)	—	—	1	—	—	1
Rapphöna (<i>Perdix perdix</i>)	—	—	—	1	—	1
Fasan (<i>Phasianus colchicus</i>)	—	—	—	—	1	1
Summa: 65 arter	17	26	607	2.043	1.182	3.875

De olika höstarnas ringmärkningsresultat kan utläsas ur ovanstående tabell. Eftersom fångstmateriel och märkningsperiod varierat från år till år, kan naturligtvis ingen slutsats dragas av en jämförelse mellan de olika säsongernas resultat. Det är ett mål att sträva emot, att försöka få ett per tidsenhet till omfattning och intensitet likartat fångstarbete varje säsong, varigenom så småningom åtskilliga upplysningar om främst de nattflyttande småfåglarnas uppträdande och beståndsfluktuationer kanske kunna vinnas genom en analys av ringmärkningsjournalerna från ett antal höstar. Vissa hittills vunna fångstsiffror avspeglar dock fullt säkert karakteristiska drag i fågelsträcket för hösten i fråga. Detta gäller fångsterna av mindre korsnäbb och svartmes hösten 1953, då dessa arter hade invasion. Invasionen av smalnäbbade nötkråkor hösten 1950 märks också i form av fem ringmärkta exemplar. Ett par av dessa fångades i hökbur. Som lockbete användes kottar av cembratall, för ändamålet nedskickade av P. O. SWANBERG. Kottarna hade omedelbar verkan på de båda nötkråkor, som då dagligen visade sig i talldungen vid fyren. Men i de relaterade fallen var det ju ingalunda fångsterna som svarade för att uppmärksamheten fästes

på de ifrågavarande arternas massuppträdande. Detta var dock fallet beträffande rödhakarna hösten 1952. Det relativt stora antalet ringmärkta exemplar denna höst avspeglar fullt säkert ett faktiskt förhållande vad gäller denna arts flyttning den ifrågavarande hösten, och av en jämförelse med fångstsiffrorna de följande åren kan man dra den slutsatsen, att antalet rastande rödhakar 1952 var ovanligt stort. Det ligger nära till hands, att därav sluta, att sträcket av rödhake var individrikare än vanligt, men det kan lika gärna ha varit så att väderleken den hösten varit av sådan struktur, att rödhakarna oftare än normalt lockats att rasta och därmed ansamlats i terrängen, vilket medfört goda fångstmöjligheter. En jämförelse med resultatet på Ottenby fågelstation bör väga tungt. Här noterades inte någon onormalt hög ringmärkningssumma för rödhake hösten 1952 (jfr W. JENNING, VF 12:145). Man får dock räkna med åtminstone delvis olika rekryteringsområden för de rödhakar, som passera de båda fågelstationerna.

Att sex varfåglar plötsligt kunde fångas hösten 1952 berodde säkert inte på någon tillfällighet. Enligt nyss citerade arbete ringmärktes vid Ottenby fågelstation samma höst 19 exemplar, vilket betydde mer än en fördubbling av totalantalet märkta varfåglar vid denna fågelstation. Därmed kan det anses tämligen säkert att flera varfåglar än normalt voro i rörelse den hösten under den tid fångstarbetet pågick.

Återfynd

(Recoveries)

Skata (*Pica pica*)

X	5501	11.10.1947	— skjuten vid Filborna, Hälsingborg, 3.3.1948.
U	44096	20.10.1952	— funnen död, troligen slagen av rovfågel, vid Simrishamn 1.9.1954.

Blåmes (*Parus caeruleus*)

ZG	526	29.9.1952	— funnen död nära Vallby by, 13 km E Trelleborg, 28.10.1952.
ZAH	9434	9.10.1952	— funnen död vid Karlshamn 19.11.1953.

Törnsångare (*Sylvia communis*)

ZAP	2856	31.8.1952	— kontrollerad på märkplatsen 31.8.1953. Ringen utbyttes mot ZAP 1368.

Snöskata (*Turdus pilaris*)

YB	02	2.10.1952	— funnen död 4 km från Saint-Aigulin, Charente Maritime, Frankrike, i mitten av januari 1953.

Taltrast (*Turdus ericetorum*)

Y	86949	7.10.1950	— funnen död vid Egsmark, Horne, Fyn, Danmark, 5.11.1950.
Y	86920	13.10.1950, juv.	— dödad nära Bergano, Lombardiet, Italien, 12.10.1952.
YA	9927	9.10.1952, juv.	— funnen död vid Reguengos de Monsaraz i SE Portugal omkring 16.1.1953.

Röd stjärt (*Phoenicurus phoenicurus*)

ZAP	47	6.9.1952, juv.	— funnen häckande vid Parkano (Björneborgs norra del), Finland, i juli 1953. Ringen avtagen.
ZAP	1614	6.9.1953,	— fångad vid Cervera de Rio Alhama, ca 48 km SE Logrono, Spanien, 3.10.1953.
ZAP	1987	15.9.1953, ♀ el. juv.	— skjuten vid Salgareda nära stranden av Piave, prov. Treviso, Italien, 26.10.1953.

Röd hake (*Erithacus rubecula*)

ZAE	3380	10.10.1950	— anträffad vid Akbou, ca 200 km från Alger och 75 km från Bougie, dep. Constantine, Algeriet, 9.11.1950.
ZAP	851	14.9.1952, juv.	— trol. skjuten vid Mazerolles vid Mont de Marsan, dep. Landes, Frankrike, 25.11.1952.
ZAP	196	9.9.1952	— skjuten vid Lluchmayor-Mallorca, Spanien, i slutet av januari 1953.
ZAP	215	9.9.1952, juv.	— fångad vid Bedarona, Vizcaya, Spanien, 20.12.1952.

Hornuggla (*Asio otus*)

S	8082	4.10.1949, ad.	— skjuten vid Karlholms bruk, Västlands s:n i Uppland omkring 1.10.1950.

Tornuggla (*Tyto alba*)

TB	5861	31.8.1952, ad.	— fångad i Stralsund, Tyskland, 16.3.1953.

Tornfalk (*Falco tinnunculus*)

X	16246	12.8.1952, ad.	— funnen vingskadad vid Fotevik i Skåne 25.8.1952.
U	44087	15.8.1952	— fångad vid Markee, Kr. Nauen, b./Berlin, Tyskland, enligt brev daterat 29.1.1953
X	20741	6.9.1952, ad.	— fångad vid Silla, Valencia, Spanien, 16.11.1952.

Ormvråk (*Buteo buteo*)

TB	4601	21.9.1949	— funnen vingskadad och avlivades vid Broaryd, Småland, 29.3.1951.
TB	4602	23.9.1949, ad.	— anträffad vid Håckeberga gods i Skåne 27.1.1950.
T	8788	29.9.1947	— fångad vid Flipkesvijer, Turnhout, Belgien, enligt meddelande daterat 14.4.48.
T	4854	10.10.1952	— skjuten vid Balatre, prov. Namur, Belgien, omkring 12.3.1953.
T	4856	11.10.1952	— anträffad vid Geilenkirchen vid Aachen, Väst-Tyskland, i slutet av januari 1953.

S p a r v h ö k (*Accipiter nisus*)

U	41151	14.9.1949	— dödad i Oostcamp, 6 km S Brügge, Belgien, 22.12.1949.
X	15750	9.10.1950, ♂ juv.	— skjuten vid Svensmark Oddermose på Möen, Danmark, 12.10.1950.
X	15749	10.10.1950, ♀ juv.	— anträffad vid Saive, 6 km E Liège, Belgien, 23.10.1950.
X	15747	12.10.1950, ♂ juv.	— anträffad vid Neerpelt, 33 km NNE Hasselt, prov. Limbourg, Belgien, 1.11.1950.
U	45637	7.9.1950, juv.	— skjuten vid Östratorp nära Trelleborg 10.9.1950.
X	13563	13.9.1950, juv.	— fångad vid Anizi le Chateau (18 km SW Laon), dep. Aisne, Frankrike, 2.1.1951.
U	44086	12.10.1950, ♂ juv.	— anträffad vid Gumery par Nogent sur Seine, dep. Aube, Frankrike, 15.1.1951.
X	14313	14.10.1950, ♀ juv.	— funnen död vid Denekamp, 15 km N Enschede, Overijssel, Holland, 7.3.1951.
U	45638	10.9.1950, juv.	— fångad vid Koersel, prov. Limburg, Belgien, 19.1.1951.
X	13565	29.9.1950, ♂ juv.	— funnen död vid Gudbjerg Skov, Gudme, Fyn, Danmark, 10.1.1951.
X	20744	14.9.1952	— skjuten vid Badendorf vid Lübeck, Tyskland, 27.9.1952.
X	12381	16.8.1952, ad.	— trol. skjuten vid Sorbais, dep. Aisne, Frankrike, 26.10.1952 (medd. genom »Chasseur Français»)

Fram till hösten 1954 ha 38 återfynd rapporterats, vilket betyder nästan exakt 1 % av totalantalet ringmärkta fåglar. Detta positiva resultat har nåtts på grund av rovfågelmärkningarna. Såväl sparvhök som ormvråk uppvisar en hög återfyndsprocent, som på det relativt begränsade materialet uppgått till ungefär 17 för båda arterna. Småfåglarna bli som bekant betydligt mera sällan återfunna. Om procenttalet uträknas för rødstjært och rødhake, vilka arter nu ringmärkts i ett antal som överstiger 1000, så får man ett värde av 0,3 % för den förra och 0,4 % för den senare arten. Dessa siffror stämmer exakt med det resultat man fått av motsvarande uträkningar för samma arter på materialet vid Ottenby fågelstation (jfr W. JENNING, VF 13:66).

Den övervägande delen av återfynden stämmer väl med de erfarenheter man hittills fått av respektive arters flyttning. Endast ett utomeuropeiskt fynd har hittills rapporterats, nämligen en rødhake från Algeriet. Den ovanstående listan över återfynden talar för sig själv, men några av fynden förtjäna kanske en extra kommentar. Då den tidigare omnämnda tornugglan fångades, ansågs det nog tämligen allmänt, att det var ett stationärt exemplar på orten som råkat slå på musburen om natten. Arten hade ju rykte

om sig att vara en tämligen utpräglad stannfågel. Därför var det särskilt anmärkningsvärt när tornugglan inrapporterades funnen på andra sidan Östersjön. Den hade verkställt en regelrätt flyttning söderut till Stralsund, där den fångades. Tidigare har dock en i Danmark som unge ringmärkt tornuggla anträffats utanför Lund om våren (jfr G. OTTERLIND, *Natur i Skåne*, p. 312, 1947). Dessa fynd tillsammans med det faktum, att en tornuggla vid ett senare tillfälle omhändertogs på en trållare på Östersjön i trakten av Trelleborg (jfr S. MATHIASSEN, VF 14:122), gör att man får räkna med att sträckrörelser kunna förekomma hos denna art.

Två svenska återfynd av rovfåglar äro värda att särskilt uppmärksammas. Det gäller en ormvråk, som ringmärktes i Falsterbo i slutet av september 1949 och som sedan anträffades vid Håckeberga i Skåne i slutet av januari, samt en sparvhök, som ringmärktes den 7 september 1950 och som tre dagar senare sköts vid Östratorp nära Trelleborg. Båda dessa exemplar hade alltså uppträtt i Falsterbo vid en tidpunkt, då ett stort antal artfränder passera platsen på flyttning, dock utan att själva flytta ut ur landet. De hade i stället »vänt om» för att, vilket gäller ormvråken, övervintra i landskapet.

Den enda kontrollen, som gjorts vid fågelstationen under den ifrågavarande perioden, gäller en törnsångare. Den fångades i oxelhäcken och ringmärktes hösten 1952 och återfångades sedan året därpå, kuriöst nog på samma datum, den 31 augusti. Ehuru det är att gå redovisningen i förväg, må det vara tillåtet att avslutningsvis avslöja, att samma törnsångare i skrivande stund — juni 1955 — matar sina ungar i oxelhäcken en bit från fällan, varför det bakom kontrollerna säkerligen ligger en väl utvecklad ortstrohet och icke ett val av samma flyttningsväg.

Summary: The ringing activity at Falsterbo fågelstation, 1947—53. Reports of the Falsterbo bird station. No. 3.

During the years 1947—53, except in 1948 and 1951, ringing of autumn passage-migrants was carried out on a small scale along with the field observations of migration on which the activity has centered, and which will be the subject of a later report in this journal. Only passerine birds and birds of prey were trapped; species and numbers are given in the table, p. 159—161, and 38 recoveries made up to the autumn 1954 are listed on pp. 162—164. An unusual recovery is that of a barn owl (*Tyto alba*) having travelled southwards to Stralsund, Germany, subsequent to ringing. This species is generally considered stationary, although there is even more recent evidence of it crossing the Baltic; cf. *Vår Fågelvärld* 14, p. 129 (1955).